

Állami támogatások nélkül Paks II nem tud majd működni

A működés első húsz évében évről-évre átlagosan 100 milliárd forint közpénzzel kellene támogatni az erőműtársaságot annak érdekében, hogy egyáltalán működőképes maradjon, a projekt megtérülése pedig kizárólag valószínűtlenül magas áramárak mellett képzelhető el. Ezek a legfontosabb megállapításai annak a kutatásnak, amelyet az Energiaklub Pakskontroll programjának felkérésére készített Felsmann Balázs, a Corvinus Egyetem Stratégiai és Nemzetközi Menedzsment Kutatóközpontjának vezetője. Mindez homlokegyenest ellentétes azzal, amit a magyar kormány állít.

Az elmúlt időszakban számos tanulmány vizsgálta a Paksra tervezett új atomerőművi blokkok megtérülési kilátásait, költségvetési, és energiagazdálkodási hatásait. A most elkészült gazdasági szimuláció egy új szemponttal egészíti ki a korábbi közgazdasági elemzéseket. Az elemzők arra a kérdésre keresték a választ, hogy a nemzetközi szerződés szerinti 2,5 milliárd eurónyi (kb. 765 milliárd forint) önrészen felül szükség lesz-e további állami forrásokra Paks II működése alatt?

Az erőműtársaságnak a működés éveiben egyfelől folyamatosan ki kellene termelnie az orosz hitel adósságszolgálatából adódó pénzügyi kötelezettségeket, másrészt bizonyos mértékű nyereséget is biztosítania kellene a beruházónak, aki ez esetben a magyar állam. Mindezen elvárások mellett az erőműtársaságnak számos olyan számviteli előírást is teljesítenie kell, amelyek meghatározzák, hogy adott bevételek és kiadások mellett az egyes években addicionális tőkepótlásra és/vagy hitelfelvételre szorul-e a vállalat.

Ezen paraméterek várható alakulását modellezték a kutatók, számos forgatókönyvet megvizsgálva.

Ezek közül a legvalószínűbb eset, amely szerint a következő évtizedekben 25%-kal, azaz nagyjából az Európai Bizottság előrejelzésének megfelelő mértékben emelkedik majd a nagykereskedelmi áramár, amin Paks II értékesíteni tudja a termelt áramot. Ebben az esetben a szimuláció eredménye szerint a magyar államnak a működés első húsz évében évente átlagosan 100 milliárd forinttal kell kiegészítenie a vállalatot, mert a várható bevételek nem lesznek elegendők a fent leírt elvárások és kötelezettségek teljesítéséhez.

Az eredmények szerint a projekt ebben az esetben súlyosan veszteséges lesz. Üzleti értelemben akkor térülne meg a projekt, vagyis akkor biztosítaná az üzleti beruházásoktól általában elvárt 8%-os hozamot, ha a jelenlegi nagykereskedelmi áramár 90-100%-kal emelkedne, azaz kb. duplájára nőne. Egy ilyen mértékű áremelkedés azonban irreális; magasan meghaladja a nemzetközi szervezetek előrejelzéseit.

„Amennyiben Paks II működőképessége tartósan csak úgy tartható fenn, hogy az állami tulajdonos folyamatos pótlólagos forrásokat kénytelen nyújtani az erőmű működőképességének fenntartásához, úgy ez egyértelműen olyan szelektív előnyt nyújt a társaságnak más áramtermelőkkel szemben, amely állami támogatásnak minősül. Ez az Európai Unió szabályozásaival ellentétes” - mondta Koritár Zsuzsanna, az Energiaklub energiapolitikai szakértője.

A tanulmány készítőinek vélekedése szerint a magyar kormánynak változtatnia kellene a projekthez fűződő kommunikációján: el kellene magyaráznia az állampolgároknak, hogy bár az

ENERGIACLUB

SZAKPOLITIKAI INTÉZET
MÓDSZERTANI KÖZPONT

SAJTÓKÖZLEMÉNY

atomerőműben termelt áram várhatóan nem lesz olcsó és az erőmű működtetése jelentős közpénzeket fog felemészteni, miért akarja mégis megvalósítani a projektet.

A szimulációs modellt az Energiaklub nyilvánosan [elérhetővé tette](#), és közvetlenül is eljuttatja hazai és európai döntéshozóknak.

A részletes tanulmány és módszertan letölthető az [Energiaklub honlapjáról](#).

A tanulmányhoz készült infografika megtekinthető [itt](#).

A sajtótájékoztatón elhangzott előadás, megtekinthető [itt](#).

További információ:

Koritár Zsuzsanna
Energiaklub
energiapolitikai szakértő, Pakskontroll Program
06 20 483 1747
koritar@energiaklub.hu

Az Energiaklub Magyarországon egyedülálló módon immár több mint 20 éve dolgozik egy új szemléletmód elterjesztésén. Kutatásainkkal, képzéseinkkel és a széles körű kommunikációval a célunk, hogy mind az energiát termelők, mind a felhasználók, vagy éppen a politikai döntéshozók másként viszonyuljanak az energiához.